

som for øvrigt er en Hindring for den gode og sunde Konservatismes Sejr her i Landet. Men det er jo saa lykkeligt, at der nu ogsaa fra en fremragende Landbrugsrepræsentant indenfor Partiet Venstre har lydt ganske andre Toner, Toner, som uanset, at den, der fremsatte dem, naturligvis ogsaa bygger paa Menneskealders Erfaring, hvad vi alle gør, dog tillige har dette Moment i sig, at han ikke lukker Øjnene for den Menneskealders Erfaring, som vi for Øjeblikket er inde i, det, der sker nu, og det, som Fremtiden bærer i sig. Det er det, som ligger i det ærede Medlem Hr. Brorsens Udtalelser, og derfor hilser jeg disse Udtalelser med stor Glæde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Det danske Landbrugs toldpolitiske Opfattelse er kommet til Verden under en meget vanskelig Situation for det danske Landbrug. I 80erne og 90erne, under en Situation, der var ligesom Situationen nu, var der Røster og stærke Røster fremme, der kaldte paa Toldbeskyttelse, det var Vejen, vi skulde have Told paa Korn, Told til Fordyrelse af Brødet for den almindelige Befolkning, men det danske Landbrug, det store Flertal af Bønderne, gik imod det, Herremændene var som Regel Toldbeskyttere, men Bønderne var Frihandelsfolk, og vi førte det igennem, og der er vist ingen, der tør staa op paa denne Plads og sige, at den danske Bønde tog fejl den Gang.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Drachmann har Ordet for en kort Bemærkning.

Drachmann: Jeg har netop i min Tale givet Udtryk for den Beundring, alle Danske føler overfor den Vending, Ændring og Omlægning, det danske Landbrug i sin Tid foretog under vanskelige Forhold; at man afstod fra Toldkravene, er en Sag for sig, men man kom kun over Krisen ved, bygget paa Korntilførselen, at gaa over til animalsk Produktion. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Pinstrup: Til hvilken Driftsform skal det danske Landbrug lægge om, naar det nu møder nye vanskelige Forhold, som det ærede Medlem tror?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott har Ordet for en kort Bemærkning.

Reedtz-Thott: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har en sjælden Evne til at omtale det danske Landbrug, som om han var dets eneste Repræsentant og den eneste, der kunde tale i det danske Landbrugs Navn. Jeg tror, at man ikke mindst i den Situation og den Udvikling, som vi i nogen Tid har været inde i, skal være forsigtig med i den Grad at monopolisere det danske Landbrugs Anskuelse paa det Omraade, vi i Aften har diskuteret saa energisk. Jeg tror, at der ogsaa her i Folketinget under denne Finanslovbehandling er kommet saa mange Krav frem og har vist sig saa megen Uro over den økonomiske Situation, at man skal tage det som et Varsel om, at der ogsaa hersker andre Anskuelse indenfor Landbruget end det ærede Medlem Hr. Pinstrups.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Det ærede Medlem Hr. Drachmann spurgte om, hvilken Driftsform man nu skulde gaa over til. Jeg mener ikke, det danske Landbrug skal ændre sin Driftsform. Det billige Korn, som nu for Tiden kommer ind i Landet, skal vi ikke lægge Told paa, men bruge som Raaprodukt til at fremstille forædlede Produkter. Og det er min Tro, at der fremdeles i Verden vil være Begær efter og Brug for forædlede Produkter, der er førsteklases, det fineste, der kan præsteres. Det er det, vi skal fremstille, og jeg tror fremdeles ikke, at den nuværende Driftsform er aflægs eller for gammel. Jeg ser foreløbig ikke nogen, der er bedre. Det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott udtalte, at der var andre Landmænd end mig, og jeg skulde ikke tale i Landbruggets Navn. Jeg gør opmærksom paa, at den Stilling, der er betroet mig indenfor det danske Landbrug, har jeg ikke selv taget, jeg er valgt dertil af mine Standsfæller.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup omtalte de store Vanskeligheder, der forelaa for det danske Landbrug i 80erne, og som det overvandt til Trods for, at — mange mener netop fordi — det holdt fast paa Frihandelen. Disse Vanskeligheder var naturligvis til Stede, det ved vi allesammen, og vi er alle villige til at anerkende den Dygtighed, med hvilken Landbruget over-